

Des de Tallinn

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€. Des de fa cinc mesos, visc a Tallinn, la capital d'Estònia. Treballo en una escola d'espanyol, on s'ofereixen classes en aquesta llengua i tota mena d'activitats per donar a conèixer la cultura espanyola.

Imatge de Tallinn

Quan venia cap aquí, em preguntava qui carai voldria aprendre espanyol en aquesta part del món i per a què. Doncs resulta que una gran part de la població estoniana estiuja a Espanya. Qui no hi té una casa, hi va cada estiu, de manera que els estonians hi estan molt interessats. Els encanta la cultura del pernil, la truita de patates, el sol i la vida al carrer. Es meravellen de la bona temperatura i dels paisatges, de les platges, del bon vi i de la bona cuina. Entre els estonians triomfen les ciutats costaneres, sobretot catalanes, valencianes i andaluses. És clar que, comparat amb el d'Estònia, el clima espanyol és el paradís. La temperatura mitjana anual no supera els quatre graus, això significa hiverns molt durs i estius molt suaus. Ara bé, després de dos mesos sota zero, el dia que els termòmetres marquen deu graus positius, sembla que hàgim de morir d'un cop de calor. Jo sempre havia rigut dels turistes que veia per Barcelona, lluint xancles a ple febrer, fins que he arribat aquí.

Hi ha una cosa pitjor que el fred: les hores de llum. Des de mitjans d'octubre fins a mitjans de febrer, el sol no es deixa veure fins gairebé les deu del matí i torna a amagar-se a les tres de la tarda. Tenint en compte els horaris dels àpats de casa, aquest hivern hi havia moments que no sabia si dinava o sopava. És força dur passar pràcticament tot el dia a les fosques i l'ambient al carrer es torna particularment trist. És per això que els estonians, com la majoria de cultures del nord d'Europa, fan la major part de la vida a casa. No existeix la cerveseta després de la feina i les trobades amb els amics no solen superar el cop a la setmana. Això sí, per passar el llarg hivern, és bastant comú fer algun tipus d'activitat després de la jornada laboral com anar al gimnàs, fer classes de ball o aprendre un idioma. I viatjar, els estonians viatgen sempre que poden.

«Tallinn és una de les ciutats medievals més ben conservades d'Europa»

Estònia és un país pla, envoltat de boscos, llacs, parcs naturals i una important presència de fauna salvatge. Està situat en una posició estratègica davant els països nòrdics i al costat de Rússia, de manera que és un punt clau pel que fa al turisme. La seva gastronomia és el resultat de la barreja entre les cuines dels països que l'han envaït, però si hagués de dir què és allò més típic diria, sens dubte, la patata, la col, la pastanaga i el porc. Culturalment, és un país ateu, tot i que la gran majoria de població russa que hi viu és ortodoxa. Tot hi haver patit molt, és una societat que aprèn ràpid i oberta al món. A més, l'educació estoniana és considerada una de les millors del món, molt similar a la veïna finlandesa. Pel que fa a Tallinn, és una ciutat de somni; una de les ciutats medievals més ben conservades d'Europa. El nucli antic és meravellós, quan hi passeges sembla que estiguis dins un set de rodatge: casetes de punxa, parets de colors, teulades vermelles i carrers de pedra... És una de les ciutats més netes i, un altre punt a favor, el transport públic és gratuït per als residents. Us convido a visitar-la, però intenteu que sigui a la primavera o a l'estiu!

Marina Álvaro Martínez és professora en una escola d'espanyol de Tallinn (Estònia)

